

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

עידן קובי ז"ל

ילדות

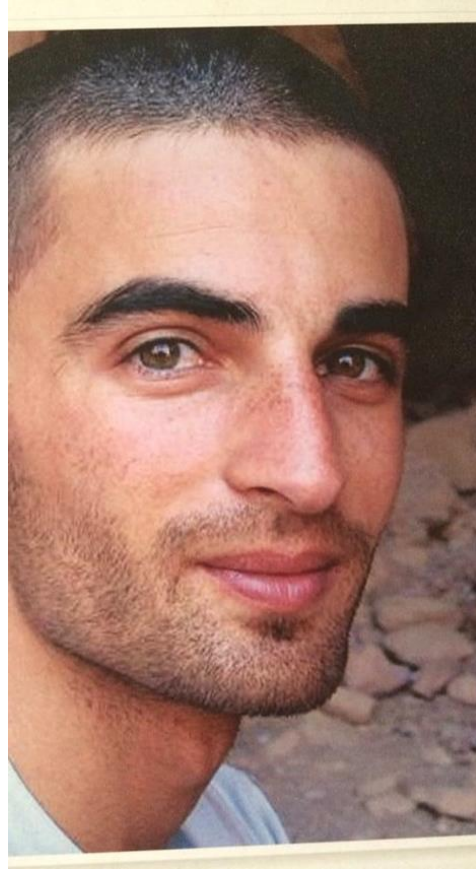
עידן, בן אסתר ויצחק. נולד ביום כ"ה בתמוז תש"ם (9.7.1980) בבית החולים "רבקה זיו" שבצפת. הילד השלישי והצעיר במשפחה.

את שנותיו הראשונות עשה בקריית שמונה. בשנת 1982 התגרשו הוריו, ושלוש שנים לאחר מכן עברה האם עמו ועם שני אחיו הגדולים, אורנית וערן, לאילת.

בשנת 1989 נישאה אמו בשנית ליעקב, ועידן זכה בשני אחים קטנים, מושיקו וספיר. אביו נישא בשנית אף הוא, ונולדו לו שני בנים - סער ועמית. עידן היה החוליה המקשרת בין כולם, ושימש כעמוד התווך של המשפחה. תמיד התעקש להימנע ממריבות ולימד את מכריו איך לפתור את בעיותיהם בדרך של חשיבה נכונה. את ראשית חינוכו קנה עידן באילת, בבית הספר היסודי "אופיר", ובחטיבת הביניים "אלון". בכיתה ח' החליט, בעידודה של אמו, לעבור ללמוד בפנימייה החקלאית "כנות".

גיל ההתבגרות

בגיל 14 עידן עבר לפנימייה חקלאית "כנות" בה הוא פרח והשפיע על הנערים שסביבו. הוא היה מאוד בוגר לגילו ועזר תמיד לכל אלו שקצת איבדו את הדרך, הוא היה בשבילם אוזן קשבת - כשהם לא רצו ללמוד, הוא ישב איתם, כשהם היו עצובים, הנוכחות שלו הצליחה להעביר את התחושות הרעות. כל מי שהיה פוגש אותו היה מתאהב בו במבט ראשון.

תחביבים ותחומי עניין

עידן היה שחקן מלידה. הוא השתתף בכל ההצגות שהועלו בבית הספר ועשה זאת במקצועיות ובחן. במסיבת סיום י"ב בפנימייה שלמד בה ארגן, הנחה וגם הופיע - ועשה זאת באופן מושלם. בכל יום הולדת של אחיו הקטנים התחפש לליצן או לקשישה שמנה והצחיק את כולם. הייתה לעידן נטייה לאמנות והוא צייר ציורים יפהפיים שביטאו את נפשו הרגישה, הגדושה. בנוסף, אהב עידן לפסל והוא פיסל סוס מברונזה מדהים ביופיו. עידן הנמרץ והאקטיבי אהב את הטבע ואת הארץ ונמשך לספורט אתגרי. הוא אהב לטפס - ואף הקים פורום מטפסים, התאמן בסנפלינג, גלש בים, צלל ורכב על סוסים.

השירות הצבאי

עם גיוסו לצה"ל, ב-19.11.1998, התנדב עידן ל"צנחנים". לאחר שסיים את הטירונות יצא לקורס חובשים קרביים, כהמשך טבעי למנהגו לעזור ולדאוג לכולם. בשנת 1999, בתאונת אימונים, נפגע קשות חברו אורון פרטוק. עידן ניסה לטפל בו, אך מאמציו להצילו עלו בתוהו ואורון נפטר. אירוע זה פער פצע גדול בלבו של עידן. מאז, בכל שנה, נסע עידן לפנימיית "כנות" והשתתף בטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל, וביום המחרת המשיך לצפת לבקר את משפחתו של אורון.

עידן שוחרר מצה"ל בחודש נובמבר 2001, ובאמתחתו תעודת הצטיינות על תרומתו הרבה

לאחר השחרור

לאחר השחרור עבד בעבודות מזדמנות וחסך כסף לנסיעה לחו"ל. לאחר שנתיים הגשים חלום ונסע לדרום אמריקה לטיול של חצי שנה. הוא פגש והכיר אנשים מתרבויות שונות, וניצל כל רגע וכל שנייה לראות כמה שיותר מקומות ואתרים. עידן חיפש את ההרים הגבוהים ביותר לטפס עליהם, וכל הזמן ניסה לגעת בשמים.

לאחר השחרור

זמן קצר לאחר שחזר מהטיול התחיל עידן לעבוד בחנות הטיולים "ריקושט" שבאילת. מנהל החנות סיפר שהיו לעידן ידי זהב - הוא תיקן וסידר את כל הדרוש, והשירות שהעניק ללקוחות היה מעל ומעבר. אנשים נהנו להגיע לחנות ונקשרו אליו מאוד. לצעירים לפני גיוס, אשר עבדו עמו בחנות, היה מטיף בחיוך להתגייס לקרבי, ונהג לומר להם "אחריי לצנחנים". אחרי כמה חודשים מונה עידן למנהל החנות.

לאחר השחרור

גם בתחום האישי ראה עידן הצלחה. בחנות "ריקושט" הכיר את ענבל, והאהבה בין השניים פרוחה. עידן וענבל תכננו להתחתן, לעשות את ירח הדבש בניו זילנד ולטייל בתאילנד. עידן חש כי הוא מאושר ותכנן תוכניות רבות להמשך חייו.

הוא המשיך להעניק מעצמו לאחרים, ובשנת חייו האחרונה אימץ קשיש מאילת, היה מגיע אליו פעמיים בשבוע לביקורים, משוחח אתו ומפיג את בדידותו.

לאחר השחרור

עידן למד רפלקסולוגיה.

עידן שהאמין בדרך הרפואה האלטרנטיבית נהנה מאוד לטפל באנשים, לעתים אף עשה זאת בהתנדבות, ושמח לקבל משוב חיובי על ההקלה שהטיפול מעניק. הוא האמין בכל לבו שהחיים הם מה שאנחנו עושים מהם, ולימד אהבה וצחוק כמרפא לכל מחלה, וגישה טובה כפתרון לכל בעיה.

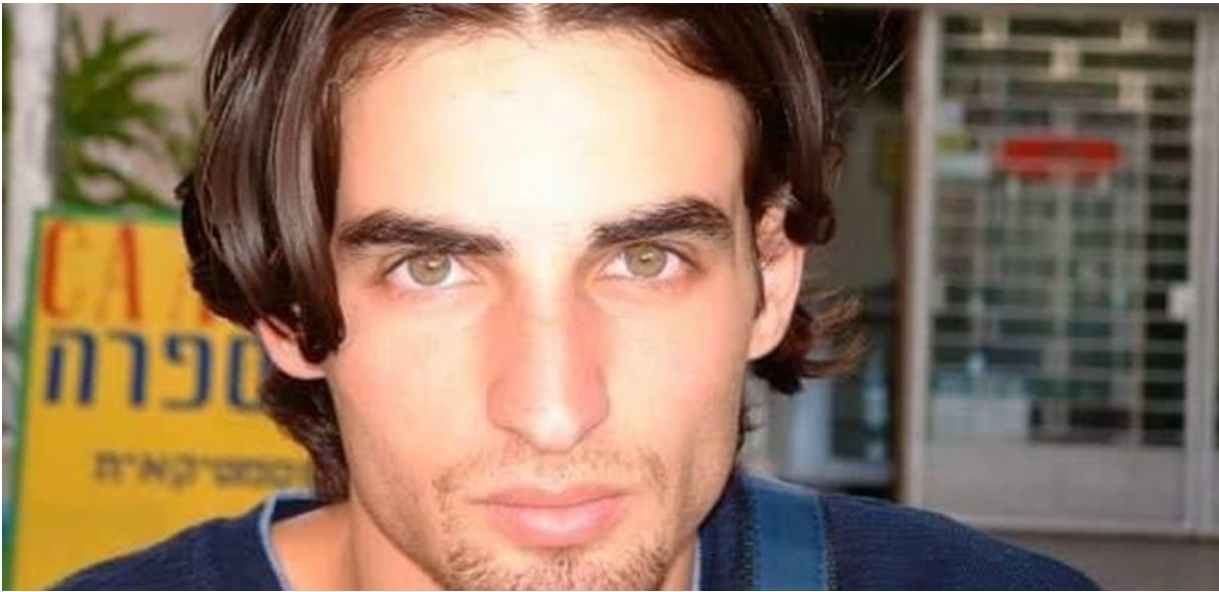
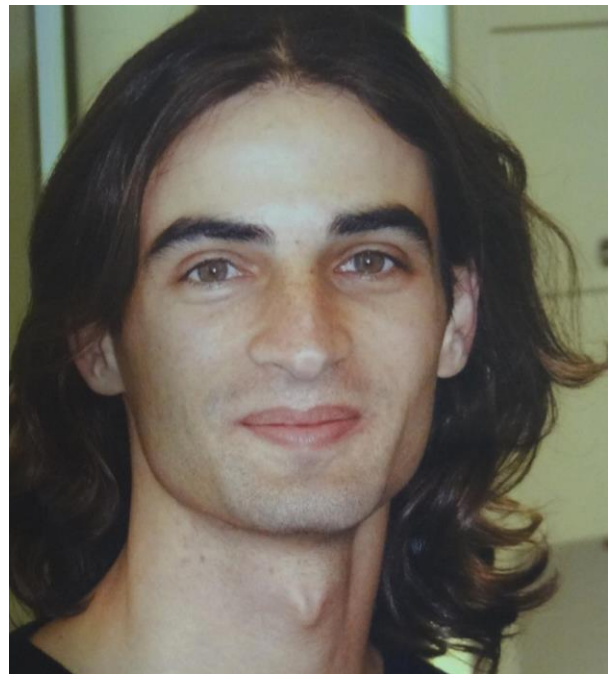
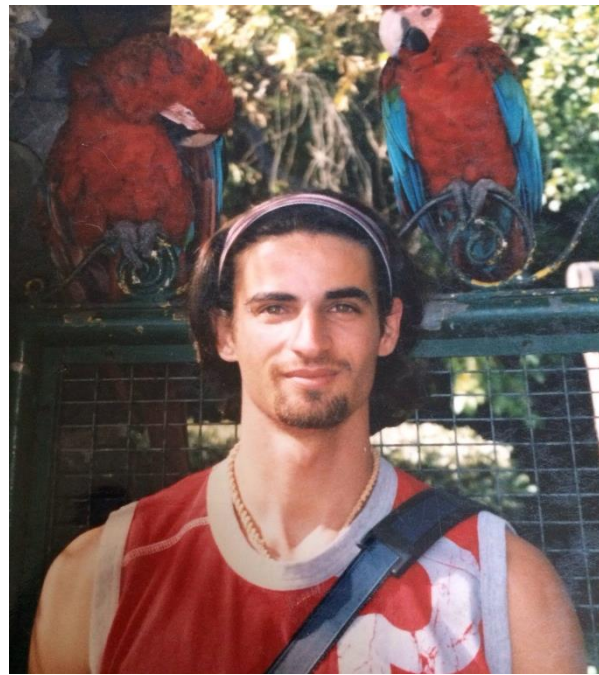
לאחר השחרור

על תחושותיו כמטפל כתב:

"בזמן הטיפול עוברות בראשי מחשבות שונות.... לעתים אני רואה בראשי תמונות שצצות פתאום כמו נופים שבהם ביקרתי בטיול או מפלי מים, וברגעים מסוימים בטיפול אני חש פתאום קשיחות בצוואר ובפנים ואני רואה קרן של אור יורדת מהתקרה, עוברת דרך הידיים שלי ומציפה את המטופל. בשלב מסוים הקרן מתחילה גם לעבור לכיוון שלי ומציפה אותי באותו זמן. ההרגשה אז היא של אושר, אהבה, בריאות, שמחה ורגשות טובים אחרים שעולים בראשי. תמונות של נופים או של רגעים שמחים עוברים לי בראש והכול מועבר אל המטופל.

לאחר השחרור

בזמן הטיפול גם כאילו יש איזו יד שמכוונת אותי, מעין אינטואיציה שמדריכה אותי איפה ללחוץ ומתי וכמה חזק, וחוש היצירתיות שלי כל הזמן מורה לי לחדש דברים ולעשות דברים שונים. אני באמת מאמין שיש לי כוח בידיים שמסוגל לעשות טוב ולעזור בריפוי, ושבעזרת כיוון המחשבה הטיפול נעשה חזק יותר ועוצמתי. אני מרגיש מטיפול לטיפול חזק יותר, בריא יותר, מלא בביטחון עצמי וחסר אגו. אני מטפל ממקור תמים, פשוט ואנרגטי שזורם בתוכי, ומאמין בעצמי וביכולות שלי לגרום לטוב ולעזור. אני מקבל המון מחמאות מהמטופלים שלי וזה עוזר לי להמשיך בדרכי ולהתחזק באמונה שהדרך שבה אני הולך היא הנכונה עבורי. אמשך ללמוד גם לשנה ב' ואלמד עוד תחומים נוספים שמעניינים אותי כמו ג'הרה וטיפולים במים."

מועד הנפילה

כשפרצה מלחמת לבנון השנייה, ימים ספורים לאחר חתונת אחיו, לא פסק עידן לשאול מדוע לא קוראים לו להתייצב. לבסוף, ביום 28.7.2006, גויס ב"צו שמונה" למילואים ליחידת "מגלן". לא היה מאושר ממנו - סוף סוף הוא יתרום את חלקו במלחמה ויעזור לחברים.

מועד הנפילה

עידן נפל במלחמת לבנון השנייה בקרב בדרום לבנון ביום ט"ו באב תשס"ו
(9.8.2006). עידן וחבריו הלוחמים עלו אל הכפר דבל. טיל נ"ט ששיגרו מחבלי
החיזבאללה פגע במבנה ששהו בו, קיפח את חייו של עידן ואת חייהם של עוד שמונה
לוחמים.
עידן היה בן עשרים ושש בנופלו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי
באילת.

כתבה אימו של עידן:

"ילד של אימא עם חיוך כובש, שידע לאהוב עד אין-סוף את כולם, לחזק, לייעץ. עידן, תודה על הזכות להיות אימא שלך. אהבתך אליי הייתה מיוחדת במינה. אתה היית הכוח שלי, האור בקצה המנהרה, חבריך אמרו לך תמיד שאתה עדיין מחובר אליי בחבל הטבור. אהבתך לחבריך הייתה כל כך מדהימה שכל חבר שלך הרגיש כאילו הוא החבר הכי טוב שלך. אחרי שהלכת מאתנו כל החברים אמרו שהיית החבר הכי טוב שלהם והם היו חברים הכי טובים שלך. תמיד עזרת לחברים ולא משנה כמה היית עסוק באותו רגע."

שרית, חברתו של עידן מפנימיית "כנות", כתבה לו הספד מיוחד:

"עידן שלנו. אומרים שאלוהים לוקח את הטובים ביותר. נוכח העמידה שלנו כאן אנחנו, קבוצת 'דולב' ושאר משפחת כנות, מבינים כי באמרה זו אין דבר שקר. אתה עידן בעיני כולנו תמיד היית הטוב ביותר. אצילות נפש ואהבת האדם שכל כך אפיינו אותך היו חלק בלתי נפרד מאתנו. כל מי שהיה לצידך במהלך שנות לימודיך בכנות ידע שעידן מייצג איכות. תמיד עזרת, הושטת יד, הקשבת וכמובן גם תמיד ניסית לדאוג לשלום בית בתוך הקבוצה. רוח ההתנדבות שלך הייתה מדהימה, מעולם לא סירבת לאף אחד ולשום בקשה. כשהיינו נתקלים בקשיים בלימודים תמיד דחפת אותנו להצליח. הנהגת. אנחנו בטוחים שגם הפעם, במלחמה הקשה הזו, הובלת בגאון את חבריך למלחמה. כי כזה אתה! אנחנו עומדים כאן ויודעים - אלוהים לוקח את הטובים ביותר. אוהבים כל כך, שרית ומשפחת כנות".

על קברו נחקקו מילים מתוך שירו של יענקל'ה רוטבליט "רואים רחוק
רואים שקוף": **"בן אדם כעץ שתול על מים, שורש מבקש, בן אדם כסנה
מול השמים".**

עידן הונצח בקולז' ענק על אחד הקירות במתחם ה"ביג" שבאילת שיצר
הצייר שלומי ישראל. הפרויקט בוצע ביוזמתו של דודו טופז.

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

